

“ବାପଦାଦାଙ୍କର ଆଶା - ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ”

ଆଜି ବିଶେଷ କରି ଦୂରଦେଶବାସୀ ପିତା ନିଜର ଦୂରଦେଶ ନିବାସୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ କେତେ ଦୂରରୁ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି! ତେବେ ଏତେ ଦୂରରୁ କେଉଁ ଲଗନ ଅର୍ଥାତ୍ ଉମଙ୍ଗ ରଖି ଆସିଛନ୍ତି ? ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଲଗନକୁ ନାଶିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ହୃଦୟଭରା ମିଳନର ଲଗନ, ଅନ୍ୟ ପଟେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଦିନରୁ ଧ୍ୟାନସ୍ଥ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନସ୍ଥର ଫଳ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ବା ବିଶେଷ ଭାବରେ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ସୁନେହର ସଂକଳ୍ପ, ହୃଦୟ ଭିତରେ ମିଳନ କରିବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହକୁ ବାପଦାଦା ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଦୂରରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସୁନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ କିପରି ରାତି-ରାତି ଉଦାଗର ରହି ଦୃଷ୍ଟି ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରକମ୍ପନ ଆଧାରରେ ସୁନେହ ଏବଂ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ଆଜି ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ବାପଦାଦା ଆସିନାହାନ୍ତି । ମୁରଲୀ ତ ବହୁତ ଶୁଣିସାରିଲଣି -- ଏବେ ତ ବାପଦାଦା ପିଲାଙ୍କୁ ଏହି ବରଷରେ ବିଶେଷ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବାର ସ୍ୱାଗତ୍ୱ, ବାପଦାଦାଙ୍କର ସୁନେହର ପରମାଣୁ ସ୍ୱାଗତ୍ୱ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଶତା ଏବଂ ସମ୍ପନ୍ନତାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବାର ସ୍ୱାଗତ୍ୱ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାଣୀ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ୱାଗତ୍ୱରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଯାହା ସବୁ ଶୁଣିଛ, ଶୁଣିବା ସହିତ ସ୍ୱାଗତ୍ୱ ହେବାରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ୍ତର ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମାରୋହ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏହି ବରଷ ସିଲଭର ଜୁବିଲୀ, ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଜୁବିଲୀ ତ ପାଳନ କରୁଛ ଏବଂ କରିବ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ସତରା ବେଦାଗ୍ର ହୀରାର ହାର ତ ଆରି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ହାରର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ହୀରା ଏଭଳି ଅମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ଚମକଦାର ହୋଇଥିବ ଯାହାକି ତା’ର ଲାଇଟ୍ ମାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଚମକ କୌଣସି ସୀମା ଭିତରେ ରହୁନଥିବ କିନ୍ତୁ ଅସୀମିତ ଭାବରେ ଖେଳି ଯାଉଥିବେ । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସୀମିତ ସଂକଳ୍ପ, ସୀମିତ ବାଣୀ, ସୀମିତ ସେବା, ସୀମିତ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବହୁତ ସମୟ ଧରି ଦେଖି ଆସିଲେ କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ସେ ବେହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ବିଶ୍ୱର ପିତା ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ବେହଦର ସେବା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏଭିଜି ଦୀପମାନଙ୍କର ଆଲୋକ କିଭଳି ଅନୁଭବ ହେଉଥିବ ? ତେଣୁ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍, ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିର କେନ୍ଦ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ବେହଦ ଆତ୍ମା ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅ । ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ବେହଦ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶାଳ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ସୃଷ୍ଟିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ । କାରଣ ସୃଷ୍ଟି ପରିବର୍ତ୍ତନର ଏତେ ବିଶାଳ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ତେଣୁ ଗତି ଏବଂ ବିଧିକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶାଳ ରୂପରେ ତୀବ୍ରବେଗୀ କରିବାକୁ ହେବ ।

ତୁମମାନଙ୍କର ମନର ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଦେଶ-ବିଦେଶର ବାତାବରଣରେ ଏକମାତ୍ର ଏହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିହେଉଛି ହେଉ ଯେ ବେହଦର ମାଲିକ, ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ, ବେହଦର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ, ବେହଦର ସତରା ସେବାଧାରୀ ଆମର ପୂର୍ବ ଦେବାତ୍ମାମାନେ ଆସିଗଲେଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଗୋଟିଏ ବେହଦର ଶବ୍ଦ ବା ସମାଚାର ଦେଶ-ବିଦେଶରେ ଶୁଣାଯାଉ । ତେବେ ଯାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଶତା ଏବଂ ସମାପ୍ତି ନିକଟରେ ଅନୁଭବ ହେବ । ବୁଝିପାରିଲି! ଆର୍କ୍ଷା!

ଚାରିଆଡର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା, ଫରିସ୍ତା ତଥା ଦେବତା ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍, ମାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ବାପଦାଦାଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଇଞ୍ଜିନକୁ ବୁଝିପାରୁଥିବା ବିଶାଳବୁଦ୍ଧି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ୱାଦପ୍ତ୍ୟ ଏବଂ ନମସ୍କୃତ ।

ଦେଶ-ବିଦେଶର ସମସ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବାପଦାଦା ସନ୍ଦେଶ ରୂପରେ ସ୍ୱାଦପ୍ତ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ:-

ଚାରିଆଡର ସୁନେହୀ ସହଯୋଗୀ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହର ପତରକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ସୁନେହର ସାଗରରେ ହଜିଯାଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ତରଙ୍ଗ ଭଳି ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହ ନିଜ ନିଜ ହିସାବରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ଏବଂ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସେହି ତରଙ୍ଗଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ । ଏବେ ନିଜର ଯୋଜନା ଗୁଡିକୁ ସାକାର କରି ବାପଦାଦାଙ୍କଠାରୁ ନମ୍ରବର ନେବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ନିମା ରଖିବାକୁ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବାପଦାଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ପ୍ରାକଟିକାଳ କୋର୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଠପଢାର

ନମ୍ବରକୁ ନୋଟ୍ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ବର୍ଷ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରାକ୍ତିକାଳ କୋର୍ସ ଏବଂ ପ୍ରାକ୍ତିକାଳ ଫୋର୍ସ ଅରୁଆତ୍ ବାସ୍ତବିକତା ଆଧାରରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ ନମ୍ବର ନେବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ସମୟରେ ବାପଦାଦାଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଛି, ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିଜ ପ୍ରତି ମିଳିଛି ବୋଲି ମନେ କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଜୀବନରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରିଲେ ପରଥମ ନମ୍ବର ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବେ । ବିଦେଶରେ ବା ଦେଶ ଭିତରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦୂରରେ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ ନିକଟରେ ଥିବାର ଅନୁଭବ ସର୍ବଦା ହେଉଛି ଏବଂ ସର୍ବଦା ଉପର୍ଗ ଉତ୍ସାହ ରହୁଛି ଯେ କିଛି କରି ଦେଖାଇବି, ଏମିତି କରିବି, ସେମିତି କରିବି... ଯଦି ଏହିଭଳି ଉପର୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଅଛି ତେବେ ବରତ୍ତମାନ ବେହଦର ସେବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୋଇ ନିଜର ଉପର୍ଗ-ଉତ୍ସାହକୁ ସାକାର କରିବାର ବିଶେଷ ସୁଯୋଗ ମିଳୁ ଥିବା କାରଣରୁ ଉଡ଼ିବାରେ ରେସ୍ କର । ଯୋଗରେ, ସେବାରେ, ଦିବ୍ୟଗୁଣର ମୂର୍ତ୍ତି ହେବାରେ ଏବଂ ତା' ସହିତ ଜ୍ଞାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇ ଜ୍ଞାନ ଚରଚରା କରିବାରେ, ଅରୁଆତ୍ ଚାରୋଟିଯାକ ବିଷୟରେ ଉଡ଼ିବାର ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ବିଶେଷ ନମ୍ବର ନେବା ପାଇଁ ଏହି ବର୍ଷକ ସୁଯୋଗ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ଏହି ବିଶେଷ ସୁଯୋଗକୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କରନିଅ । କିଛି ନୁଆ ଅନୁଭବ କରନିଅ । କାରଣ ତୁମେମାନେ ନବୀନତାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛ ନା । ତେବେ ଏହିଭଳି ନବୀନତା କରି ଅଧିକ ନମ୍ବର ନେଇପାରିବ । ଏହି ବର୍ଷ ହିଁ ଏକ୍ସଟ୍ରା ରେସ୍ ଆଧାରର ଏକ୍ସଟ୍ରା ନମ୍ବର ମିଳିବ । କାରଣ ଏହା ଏକ୍ସଟ୍ରା ଅରୁଆତ୍ ଅତିରିକ୍ତ ସମୟ ମିଳୁଛି । ପୁରୁଷାରଥ ଅନୁସାରେ ପ୍ରାରବଧ ଜମା କରିବାର ସୁବିଧା ତ ସବୁବେଳ ପାଇଁ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଏହି ବର୍ଷଟି ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅତିରିକ୍ତ ନମ୍ବର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଉଡ଼ିବାର ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବୀ ହୋଇ ନିଜେ ଆଗକୁ ବଢ଼ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଅ । ବାବା ତ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଗଳାରେ ନିଜ ବାହୁର ମାଳା ପିନ୍ଧାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯଦି ହୃଦୟକୁ ବିଶାଳ କରିବ ତେବେ ସାକାରରେ ମଧୁବନରେ ପହଞ୍ଚିବା ମଧ୍ୟ ସହଜ ହୋଇଯିବ । ଯେଉଁଠାରେ ଆନ୍ତରିକ ଇଚ୍ଛା ରହିଛି ସେଠାରେ ଧନ ମଧ୍ୟ ଆପେ ଆପେ ଆସିଯିବ । ଆନ୍ତରିକ ଇଚ୍ଛା କେଉଁଠୁ ନା କେଉଁଠୁ ଧନକୁ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଯଦି କହିବ ଆନ୍ତରିକ ଇଚ୍ଛା ତ ଅଛି ଧନ ନାହିଁ ତେବେ ବାପଦାଦା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କରବେ ନାହିଁ । ଆନ୍ତରିକ ଇଚ୍ଛା ଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ବାବାଙ୍କର ଟିଠି ଅରୁଆତ୍ ସୃକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରରେରଣା ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ସେମାନେ ପହଞ୍ଚି ଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ମେହନତର ଧନ ହେବା ଦରକାର । କାରଣ ମେହନତ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଧନ ପଦ୍ମାଗୁଣା ଲାଭ ଦେଇଥାଏ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ କର୍ମ କରି କରି ରୋଜଗାର କରୁଛ ନା ତେଣୁ ଯୋଗର ଖାତାରେ ମଧ୍ୟ ଜମା ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ ମଧୁବନରେ ମଧ୍ୟ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଛ । ଆଚ୍ଛା- ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ନାମ ଏବଂ ବିଶେଷତା ଆଧାରରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବାହୁର ମାଳା ସହିତ ସ୍ବାଦପ୍ସାର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ କରବି ।

ସିଲ୍ଭର ଜୁବଲୀ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିବା ଟୀଚର ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବ୍ଯକ୍ତ ମହାବାକ୍ସ:-

ସମସ୍ତେ ସିଲ୍ଭର ଜୁବଲୀ ପାଳନ କରିଲ ? ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗୀ ହେବାର ଅଛି, ରୂପା ତ ହେବାର ନାହିଁ ନା! ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗୀ ସ୍ଥିତି ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଏବର୍ଷ କ'ଣ ଯୋଜନା କରିଛ ? ସେବାର ଯୋଜନା ତ ବହୁତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ବେହଦ ବିଶାଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ କ'ଣ ଯୋଜନା କରିଛ ? ଏମିତି ତ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଅନେକ ଯୋଜନା କରୁଛ, ଏଭଳି କରିବୁ, ସେଭଳି କରିବୁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଯେହେତୁ ଆଦି ସମୟ ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ଅଟ ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବେହଦର ପ୍ଲାନ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହିଭଳି ବିଚାର ପ୍ରକଟ ହେଉଛି! ମୋତେ ହିଁ ଏତେ ବଡ଼ ବିଶାଳ କଲ୍ଯାଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହିଭଳି ବିଚାର ଆସୁଛି ? ନା ଭାବୁଛ ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସିଏ ବୁଝିବ! କେବେ କେବେ ବେହଦର ବିଚାର ଆସୁଛି ନା କେବଳ ନିଜ ସ୍ଥାନର ଚିନ୍ତା ରହୁଛି ? ତୁମର ନାମ ତ ବିଶାଳ କଲ୍ଯାଣକାରୀ ଅଟେ, ଅମ୍ଭଙ୍କ ସ୍ଥାନର କଲ୍ଯାଣକାରୀ ତ କୁହାଯାଉ ନାହିଁ ନା ତେଣୁ ବେହଦ ସେବା ପାଇଁ କ'ଣ ସଂକଳ୍ପ ଚାଲୁଛି ? ବେହଦର ମାଲିକ ହେବାର ଅଛି ନା! ରାଜସ୍ବର ମାଲିକ ତ ହେବାର ନାହିଁ ନା । ଯେତେବେଳେ ନିମିତ୍ତ ସେବାଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପର ତରଙ୍ଗ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ । ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ତରଙ୍ଗ ଉତ୍ପନ୍ନ ନ ହେବ ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ବେହଦ ବିଶାଳ ଅଧିକାରୀ ମନେ କରି ବେହଦର ଯୋଜନା କର । ପରଥମ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା - ମୁଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇନାହିଁ ତ! ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ବେହଦର ସେବା କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇପାରିବେ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇ ଚାଲିଛି ଏବଂ ହୋଇଚାଲିବ । ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷ ବିଶେଷତା କ'ଣ ଦେଖାଇବ ? ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ତ ପ୍ରତି ବର୍ଷ କରୁଛ । ଯେତେବେଳେ ବି ସେଭଳି କୌଣସି ସୁଯୋଗ ମିଳୁଛି ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ତ ନିଜେ ମଧ୍ୟ କରୁଛ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଉଛ । ତେବେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ କଥା ହୋଇଗଲାଣି । କହିବା ହିସାବରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସାଧାରଣ ସଂକଳ୍ପ । ଯଦି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ହୋଇଥା'ନତା ତେବେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ସଂକଳ୍ପ କରିବା ପାଇଁ ପଡ଼ନ୍ତା ନାହିଁ । ତେଣୁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ହୋଇଗଲାଣି । ଏବେ ତ ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ କହୁଛନ୍ତି, ଆମେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଏଭଳି କୌଣସି ନୁଆ ଉପାୟ ବାହାର କର ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଭାବିବା ଏବଂ କରିବା ସମାନ ହୋଇଯିବ । ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏକାସାଥୀରେ ହେଉଥିବ । ପ୍ଲାନ ତ ବହୁତ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ପ୍ରାକ୍ତିକାଳରେ ଅରୁଆତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ଯବହାରରେ କରିବା ସମୟରେ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି, ମେହନତ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡୁଛି,

ସେଥିପାଇଁ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ - ପରତ୍ସେକ କର୍ମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ ଯେ ମୋତେ ନିଜକୁ ସମ୍ପଦନ କରି ସାମୁଦ୍ରିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସଂଗ୍ରହ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ରହିବା ଦ୍ଵାରା ଲାଭ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କ୍ଷତି ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ସଂଗଠନରେ ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖି ଅବହେଳାପଣିଆ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଏ ଏବଂ ଉମତ୍ସଂ-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ଆସିଥାଏ, ଉଭୟ ଆସିଥାଏ । ତେଣୁ ସଂଗଠନକୁ କେବେହେଲେ ଅବହେଳା ପଣିଆ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବାର ନାହିଁ, ଏବେ ତ ଏହା ଯେପରି ଏକ ପ୍ରଥା ହୋଇଗଲାଣି ଯେ - ଇଏ ବି କରୁଛି, ସିଏ ବି କରୁଛି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ କରିଲି, କ'ଣ ହେଲା । ଏମିତି ତ ରଳି ଆସୁଛି ନା । ତେଣୁ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ଅବହେଳା ପଣିଆକୁ ଦେଖିବା କାରଣରୁ ଏହିଭଳି କ୍ଷତି ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ସଂଗଠନରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବାର ସହଯୋଗ ନେବା ଅଲଗା କଥା କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏଭଳି ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିବ ଯେ ମୋତେ ହିଁ କରିବାର ଅଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇବାର ଅଛି । ତେବେ ନିଜେ କରିବାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରାଇବାର ଉମତ୍ସଂ-ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ଆସିବ ଏବଂ ବାରମ୍ବାର ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ଜାଗରତ କରୁଥାଅ । ଯଦି କେବଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରୂପରେ ରଖିବ ତେବେ ତାହା ପୁଣି ସୁପ୍ତ ହୋଇଯିବ, କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ମଝିରେ ମଝିରେ ସଂକଳ୍ପରେ ଜାଗରତ କରି ଅର୍ଥାତ୍ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ମିଶାଉଥାଅ, ତେବେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ, ନଚେତ୍ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ହୋଇଯିବ । ଏହି ବରଷ ପରତ୍ସେକ ସମ୍ପଦନ ଏହିଭଳି ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଯେ ମୋତେ ସମ୍ପଦ ଅର୍ଥାତ୍ ସରଳ ସାମୁଦ୍ରିକତା ହୋଇ ସାମୁଦ୍ରିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସଂଗ୍ରହ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି କିନ୍ତୁ ଏହି ବିସ୍ତାର ସଂଗ୍ରହନତିରେ ବିଘ୍ନ ରୂପ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ଉନନତିରେ ବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ତେବେ ତା'କୁ ସେବା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଆରହା -- ଏମିତି ତ ବହୁତ ବଡ଼ ସଂଗଠନ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛି । ଯେବେକି ଏତେ ଛୋଟିଆ ଆଟମ୍ ବମ୍ବିଏ କେତେ ବଡ଼ ଚମତ୍କାରୀ କରି ଦେଖାଇ ପାରୁଛି ତେବେ ତୁମେମାନେ ତ ଏତେ ସବୁ ଆତ୍ମିକ ବମ୍ ଆଟ୍ ତେଣୁ କ'ଣ ନ କରିପାରିବ! ଶେଷରେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ତ ବିଶ୍ଵର ମଞ୍ଚ ଉପରକୁ ଆସିବ ନା! ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀବାଲା ତ ମେରୁଦଣ୍ଡ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ସେବାର ମଞ୍ଚ ଉପରକୁ ଆସିବ । ଏବେ ଏପରି କିଛି କରି ଦେଖାଅ ଯେପରି ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀର ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହପୁରଣ ସଂଗଠନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଉଛି ଏବଂ ସେହି ସ୍ନେହର ସଂଗଠନ ମଧ୍ୟ ସେବାରେ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ସେବାରେ ସଫଳତା ରୂପ ପରତ୍ସେକ ଫଳ ଦେଖାଇଛି, ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ସଂଗଠନ ତିଆରି କରି ଯାହାକି ଏକ କିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୂର ଉଲ୍ଲି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଯେପରି ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଡ୍ରବଲୀ ପାଳନ କରିଥିବା ଦୀଦୀ ଦୀଦୀମାନେ ସଂଗଠନ ଶକ୍ତିର ପରତ୍ସେକ ଫଳ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରତ୍ସେକ ଫଳ ଦେଖାଅ । ତେଣୁ ପରସ୍ପରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ପାଇଁ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସଂସ୍କାର ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଶେଷ ପରମ୍ପରା ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରହିବ । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରୂପରେ ଜଗଦମ୍ବାତ୍ମା ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମା ଦେଖ - ଉଭୟତ୍ମକର ସଂସ୍କାର ତ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହିଁ ଥିଲା । ଏବେ ଯେଉଁମାନେ ବି ନିମିତ୍ତ ଦୀଦୀମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାର ତ ଏକାଭଳି ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ସଂସ୍କାର ମିଶାଇ ଚାଲିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ପେହର ପରମାଣ । ଏକଥା ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ସଂସ୍କାର ମିଶିବ ତେବେ ଯାଇ ସଂଗଠନ ତିଆରି ହୋଇପାରିବ, ତାହା ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସଂସ୍କାରକୁ ମିଶାଇବା ଦ୍ଵାରା ସଂଗଠନ ମଜବୁତ ହୋଇଯାଏ । ଆରହା - ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯିବ । ବାସ୍ତବରେ ସେବା ତ ଗୋଟିଏ କିନ୍ତୁ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହେବା, ନିମିତ୍ତ ଭାବନାରେ ଚାଲିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବିଶେଷତା । ତେଣୁ ତୁମ ଭିତରୁ ସୀମିତ ଭାବନା ତ ଦୂର ହେବା ଦରକାର ନା ? ସେଥିପାଇଁ ତ ବିଚାର କରାଗଲା - ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବଦଳି କରାଯିବ । ଗୋଟିଏ ସେଣ୍ଟରର ନିମିତ୍ତ ଅନ୍ୟ ସେଣ୍ଟରକୁ ଯିବା ଉଚିତ୍ ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପର ଅଛ ତ ? ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ଜାରୀ ହେବ, ତେଣୁ ଏଥିରେ ତୁମମାନଙ୍କର ତ ହାତ ଉଠି ସାରିଛି ନା, ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜି ଅଛ ନା । ତେବେ ବଦଳି ହେବାରେ ଲାଭ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ତେଣୁ ଏହି ବରଷ ଏହି ନୂଆ କଥା କରିବା ନା! ନଷ୍ଟଟୋମୋହା ତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ ନା । ଯେବେକି ତ୍ଵାଗୀ, ତପସ୍ଵୀ ଆଦିମାନେ ହୋଇଗଲା ତେଣୁ ଏହା କ'ଣ ବଡ଼ କଥା ? କାରଣ ତ୍ଵାଗ ହିଁ ଭାଗ୍ୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏତେ ବଡ଼ ଭାଗ୍ୟ ତୁଳନାରେ ଏହି ତ୍ଵାଗ ଅଧିକ କି! ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଅଫର କରିଥା'ନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଆଗେଇ ଆସିଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଫରୀନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ବାହାଦୁର ଅଟ ନା! ବଦଳିମାନେ ବଦଳି । କାହାକୁ ବି ବଦଳି କରାଯାଇପାରେ । ଯଦି ସାହସ ଅଛି ତେବେ ଏହା କ'ଣ ବଡ଼ କଥା । ଆରହା! - ତେବେ ଏହି ବରଷ ଏହିଭଳି ନବୀନତା କରିବା । ପରସ୍ପର ପସନ୍ଦ ଆସୁଛି ନା!

ଯେଉଁମାନେ ଆରମ୍ଭ ସମୟରୁ ସଦା ପୂର୍ବସୂତ ରହିବାର ଶିକ୍ଷାକୁ ଜୀବନରେ ଧାରଣ କରି ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତରେ ଶକ୍ତି ଭରି ରହିଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ଯେକୌଣସି ଆଦୃଷ୍ଟକୁ ପାଳନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆପେ ଆପେ ମିଳିଥାଏ, ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଆଦୃଷ୍ଟକାରୀ ହୋଇ ରହିବାର ଶକ୍ତି ମିଳିଯାଇଛି । ଆରୁଛା - ସର୍ବଦା ତୁମର ଭାଗ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ କାରଣରୁ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଚାଲିଥିବ । ବୁଝିଲା!

(୨) ଇଶ୍ଵରୀୟ ସେବା ବର୍ତ୍ତତମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ - ଉଭୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିଦିଏ । ସେବାର ବଳ ମଧ୍ୟ କିଛି କମ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସେବା ସହିତ ଯୋଗର ସନ୍ତୁଳନ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ହେଲେ ସେବା ଉନ୍ନତରେ ଅନୁଭବ କରାଇବ । ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ସେବା କରିବା ସ୍ଵାଭାବିକ ହେବା ଦରକାର । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ସଂସ୍କାର କ'ଣ ? ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ ନେବା ଅର୍ଥ ଯୋଗର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହେବା । ଦୁନିଆର ଲୌକିକ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଯେପରି କୌଣସି ନା କୌଣସି ସଂକେତ ରଖିଥା'ନ୍ତି ସେହିପରି ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ସଂକେତ ହେଲା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିବା ବା ସମ୍ପୃତି ସୂତ୍ରରୂପ ରହିବା । ସମ୍ପୃତି ସୂତ୍ରରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ଏଭଳି ସ୍ଵାଭାବିକ ହେବା ଦରକାର ଯାହାକି ଯୋଗ ଅଲଗା ଏବଂ ସେବା ଅଲଗା ନୁହେଁ, ଉଭୟ ଏକାଠି ହେଉଥିବ । ଏବେ ତୁମ ନିକଟରେ ଏତେ ସମୟ କେଉଁଠି ଅଛି ଯାହାକି ଯୋଗ ଏବଂ ସେବା ଅଲଗା ଅଲଗା ସମୟରେ କରିବ, ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗ ଏବଂ ସେବା ସର୍ବଦା ଏକାସାଥୀରେ ଚାଲିଥାଉ । ଏହି ଆଧାରରେ ଅନୁଭବୀ ମଧ୍ୟ ହେଉଛ ଏବଂ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଆରୁଛା!

ବରଦାନ:- କର୍ମର ଗତିକୁ ଜାଣି ଗତି-ସଦ୍ଗତିର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ଦୁଃଖହରତା ସୁଖକରତା ହୁଅ । ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ଦେଖିବାରେ ଏବଂ ଶୁଣାଇବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହ ନାହିଁ । ବରଂ ପରତ୍ସେକ ଆତ୍ମାର କର୍ମର ଗତିକୁ ଜାଣି ଗତି-ସଦ୍ଗତି ଦେବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର । ମାଷ୍ଟର ଦୁଃଖହରତା ସୁଖକରତାର ପାର୍ବତ ବଜାଅ । ନିଜର ରଚନାମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ-ଅଶାନ୍ତିର ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକୁ ସମାପ୍ତ କର, ସେମାନଙ୍କୁ ମହାଦାନ ଏବଂ ବରଦାନ ଦିଅ । ନିଜେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସୁଖ-ସୁବିଧା ଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଵୀକାର କର ନାହିଁ, ଏବେ ଦାତା ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦିଅ । ଯଦି ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସହଯୋଗ ଆଧାରରେ ନିଜର ଉନ୍ନତି ବା ସେବାରେ ଅଳ୍ପକାଳର ସଫଳତା ମିଳିବିଯାଏ ତେବେ ଆଜି ମହାନ ହୋଇଯିବ କିନ୍ତୁ କାଲିକୁ ମହାନତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ତୃଷାରତ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଅନୁଭୂତି ନହେବା ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ଚିହ୍ନ ତେଣୁ ଯୋଗୀ ହୁଅ ଯୋଦ୍ଧା ହୁଅ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***